
I. SALAMON KULCSAI

1.1 Az ördög legjobb érve

„Az ördög legjobb
érve: CSAK még egyszer” ...

Helen Rowland¹

Általános definíció szerint a **démonológia** a **démonok és a démonokkal kapcsolatos hiedelmek tanulmányozása**. Michael Freze, katolikus író *Introduction to Demonology* (Bevezetés a démonológiába) című könyvében így fogalmaz: „a démonológia az a teológiai diszciplína, amely magában foglalja a gonosz szellemekkel kapcsolatos tanulmányokat, teremtésüket, lényegüket, szubsztanciájukat és kozmikus világgal való kapcsolatukat”.

A **démonológus** a gonosz szellemek típusait és szerepeit tanulmányozza, azok akaratát, intelligenciáját, hatalmát és az emberi lényekkel történő interakcióit. Ezen felül foglalkoztatja még a **kozmosz** (vagy más néven spirituális) **csata**, amely a jó és a gonosz erői között zajlik. A démonológia területére tartoznak még az olyan **diabolikus interakcióformák**, mint például a kísértés, megfertőzés, elnyomás, megszállás, megszabadítás vagy a formális és informális ördögűzés. A démonológia gyökerei jóval megelőzik a kereszténység kialakulását, de jelenleg kezd ismét egyre nagyobb érdeklődés vetülni rá.² A démonológia felé való **hívást** az *I. sz. függelék* segít megérteni.

A britannica.com³ megfogalmazása szerint a **démon** szó a görög *daimon* szóból származik, jelentése: *természetfeletti lény, szellem*. A görögök szerint **lehet barátságos és gonosz**. Eredetileg tehát egy olyan entitással van dolgunk, aki *befolyással van az ember karakterére* – ahogy azt később látni foguk a gonosz címke később ragadt csak rá. A görög *agathos daimon* jelentése *jó szellem*. Szókratész, a nagy görög filozófus azt állította, hogy az ő daimónja úgy hat rá, hogy ő állandóan a jót keresse és a jót beszélje.⁴ Idővel

fokozatosan egy olyan entitásra kezdték leszűkíteni a démon fogalmát, ami csupán rossz és gonosz tulajdonságokkal rendelkezik és az embert kizárólag gyötörni akarja. Az **írásbeliség előtti kultúrákban** a szellemeket aszerint teszik jó vagy gonosz kategóriába, hogy azok *miképpen hatnak az egyénre vagy a közösségre*. Ezekben a kultúrákban és vallásokban tehát a démon nem csak gonosz lehet – ahogyan azt a görögök is vélték. Találkozhatunk olyan leegyszerűsítő megközelítésekkel is, amelyek például azt állítják, hogy az angyalok a mennyben laknak és jóságosak, a démonok az alvilágban honolnak és gonoszak. A kép azonban ennél sokkal összetettebb.

Lapozzuk fel a **Bibliát** és azt fogjuk látni, hogy az Újszövetség apostolai *gonosz, láthatatlan és testetlen szellemekként* írják le a démonokat, olyanokként, akik istent-embert nem ismerve harcolnak birodalmuk határainak kitolásáért. Ebben a harcban minden eszközt felhasználnak, amelyekkel vakságot, örületet, némaságot hoznak az emberekre vagy öngyilkosságba sodorják őket. Akár a pokol mélységében várakoznak, akár az emberek körül keringenek, azon fáradoznak, hogy *harcukhoz szövetségeseket keressenek*.

Ha még tovább megyünk vissza az időben és közelebről megvizsgáljuk a **sumér és akkád** világot, akkor azt látjuk, hogy azt titokzatos, a tudatalatti kaotikus homályával rokon *torzalakok egész légiója* népesíti be. Olyan sokat sejtető nevekkal találkozunk, mint például *Labartu* vagy *Asakku*. A hozzájuk tapadt, legtöbbször szorongást keltő képzet az, ami e határozatlan alakú, sötét lényeknek életet ad. Itt már megjelenik ezeknek az entitásoknak a *specifikációja*, azaz egyik ezért, a másik azért felelős. *Etimmu* és *Utukku* például a halottak szellemei, *Lilú* és *Liitu* az éjszaka démonjai, az *Asakhu* a fejet, az *Utukku* a nyakat, az *AM* a keblet veszélyezteti, a *Labacu* lidércnyomást, a *Labartu*, a gyermekek réme nyavalyatörést okoz.⁵

Beszélt **nyelvünkben** ma is használunk olyan kifejezéseket, amelyek különféle attribútumokkal ruházzák fel az embereket, például „*hát ő egy angyal*” vagy „*ördög bújt beléje*”, vagy „*olyan rossz, mint hét ördög*”. Az angol azt mondja: „*Face your demons*” azaz „*Nézz szembe a démonjaiddal!*” Ez arra utal, hogy nézzünk szembe *félelmeinkkel*, küzdjük le őket. Személyiségünk azon aspektusaira vonatkoznak, amelyeket *elnyomtunk tudattalanunk mélyebb rétegeibe*. Ezt az *elfojtást* számos okból tehetjük, a lényeg, hogy akarattal kizárjuk őket tudatosságunk radarjáról. Azonban így *képesek*